

Спогадання

Павло Грабовський

Згадав я вас — і якось тихо
На серці хорому стає,
Потроху легша давне лихо
Чи тільки злегшання вдає.
Згадав — і наче ангел мира
Душі побитої торкнувсь,
Утішний звук зриває ліра,
Покій загублений вернувсь.
Всі наші стрічі так короткі,
Так несподівані були...
Та ваші риси — милі, кроткі —
Довіку в пам'ять залягли!